

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Klimas – spr.

Sędzia: Karol Skocki

Ławnicy: Wojciech Staśkiewicz, Andrzej Trocha, Janusz Witkowski

Protokolant : sekr. sąd. Alina Kantarowska

w obecności prokuratora Krzysztofa Szczesiaka

po rozpoznaniu w dniu 18.01.2021r. ; 19.01.2021r. ; 20.01.2021r. ; 17.03.2021r.

sprawy:

T. Ś. – s. J. i G. z d. J., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 8 maja 2020 r około godziny 18.10 w m. D. (...), gm. K., woj. (...), działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia dokonał zabójstwa R. W. w ten sposób, że będąc kierowcą samochodu osobowego marki O. (...) nr. rej. (...) zatrzymał pojazd tuż przed idącą w jego kierunku R. W., która zatrzymała się, a następnie zaczęła uderzać rękami w pokrywę silnika w/w pojazdu, a gdy oparła się o nią rękami, w lewej przedniej części, gwałtownie ruszył z miejsca i najechał na nią, od powierzchni przedniej lewej, a następnie przejechał po jej tułowiu i kończynach i nie zatrzymując się odjechał z miejsca zdarzenia, w wyniku czego R. W. doznała licznych wielonarządowych obrażeń ciała, w szczególności: otwartego złamania prawej kości udowej, złamania żeber po stronie prawej i lewej, złamania obojczyka prawego w okolicy przyczepu barkowego, wieloodłamowego złamania miednicy z podbiegnięciami krwawymi w mięśniach biodrowo-łędźwiowych, które skutkowały nagłym gwałtownym zgonem pokrzywdzonej

tj. o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k.

1. Oskarżonego T. Ś. uznaje za winnego tego, że w dniu 8 maja 2020 roku około godziny 18:10 w miejscowości D. ,gm. K., woj. (...) ,działając w zamiarze ewentualnym spowodowania u R. W. ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, przewidując możliwość jego popełnienia i godząc się na to, będąc kierowcą samochodu osobowego marki O. (...) nr rej. (...) zatrzymał pojazd przed idącą w jego kierunku R. W., która zatrzymała się , a następnie zaczęła uderzać rękami w pokrywę silnika ww. pojazdu, a gdy oparła się o nią rękami, w lewej przedniej części, gwałtownie ruszył z miejsca i najechał na nią od lewej , przedniej powierzchni jej ciała, a następnie przejechał po jej tułowiu i kończynach i nie zatrzymując się odjechał z miejsca zdarzenia, w wyniku czego R. W. doznała licznych wielonarządowych obrażeń ciała, w szczególności: obrzęku mózgu, otwartego złamania lewej kości udowej, złamania żeber po stronie prawej i lewej , złamania obojczyka prawego w okolicy przyczepu barkowego , wieloodłamowego złamania miednicy z podbiegnięciami krwawymi w mięśniach biodrowo-łędźwiowych, które skutkowały nagłym i gwałtownym zgonem pokrzywdzonej tj. przestępstwa z art. 156 § 1 pkt 1 i § 3 kk i za to na podstawie art. 156 § 3 kk skazuje go na karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić A. W. buty koloru szarego (szt.2) z poz. 8 wykazu dowodów rzeczowych na k. 458 akt oraz dowody rzeczowe z poz. 1-6 wykazu dowodów rzeczowych na k. 733 akt oraz nakazuje zwrócić oskarżonemu T. Ś. dowody rzeczowe z poz. 7, 9 wykazu dowodów rzeczowych na k. 458 akt oraz z poz.12 wykazu dowodów rzeczowych na k. 520 akt oraz dowód rejestracyjny nr serii DR/ (...) wydany w dniu 05.12.2019r. przez Starostę (...) dotyczący samochodu osobowego marki O. (...) nr rej. (...) wraz z polisą (...) nr (...) – k. 52 akt.

3. Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 8 maja 2020 roku.

4. Zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych B. B. (1), A. W., G. W., J. J. (2) i D. P. kwoty po 1920 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

5. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 10.945,56 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 600 zł.

Anna Klimas Karol Skocki

Wojciech Staśkiewicz Andrzej Trocha Janusz Witkowski

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 32/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			

0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	T. Ś.	Pkt 1 wyroku (przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 1 i § 3 kk)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>T. Ś. poznał R. W. około połowy marca 2020 roku i zaczęli się spotykać. Oskarżony przyjeżdżał do jej miejsca zamieszkania w miejscowości (...), czasami zostawał na noc. R. W. mieszkała z synem A. W.. Zajmowali jedyny pokój w jej domu. Drugi syn G. W. mieszkał u babci J. J. (3) , także w D.. W domu R. W. dochodziło do kłótni z powodu nadużywania alkoholu przez synów R. W., ponadto jej synom nie podobało się to, że oskarżony przebywał w tym domu , szczególnie wieczorem, a czasami w nocy. Z tych powodów były interwencje policji, które zgłaszała pokrzywdzona.</p> <p>W dniu 8 maja 2020 roku oskarżony przyjechał do R. W. około godz. 15. Gdy podeszli synowie pokrzywdzonej i jej córka B. B.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego k. 905, 11-116, 126, 581-583 Z wyłączeniem faktów uznanych za nieudowodnione j.n.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego j.w.</p> <p>Płyta z nagraniem zgłoszenia oskarżonego i prośby o interwencję k. 250, protokół odtworzenia płyty k. 691-696</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego j.w</p> <p>Zeznania B. B. (1) k. 906v-908, 49-50</p> <p>Zeznania A. W. k.908-909v, 54-55v</p> <p>Zeznania G. W. k. 916-918, 82-86</p> <p>Zeznania R. G. k. 918v-920, 59-60</p>		

(1) oskarżony odjechał. R. W. oświadczyła, że może spotykać się z kim chce. Umówiła się z oskarżonym, że w tym dniu pojedą do L.. Oskarżony podjechał do D. i w drodze umówili się telefonicznie z pokrzywdzoną, że oskarżony poczeka kilka posesji dalej a ona do niego wyjdzie. Oskarżony przyjechał przed godziną 18. Zadzwoił o godz. 17:56 do K. K. mówiąc, że syn jego dziewczyny A. W. chce go bić, nie chce go wpuścić do jej domu i że oni mają jechać do L. i że już wcześniej dochodziło do awantur. Poprosił o przyjazd policji i dyżurny zdecydował, żeby wysłać radiowóz.

Na posesji nr (...) w D. należącej do M. P. pracowali w tym czasie przy budowie M. P., J. P., D. F., P. P., P. B., R. G., G. W. i A. W.. Gdy G. W. zobaczył samochód marki O. (...) należący do oskarżonego na drodze wsiadł na rower i udał się w jego kierunku.

Po dojechaniu do samochodu oskarżonego G. W. zapytał dlaczego tu znów przyjeżdża. Oskarżony siedział w samochodzie, silnik był włączony. Oskarżony wysiadł z samochodu i doszło do szarpaniny między nim a W.. Widząc szamotaninę, w stronę samochodu oskarżonego

Zeznania D. F. k. 920v-922, 65-66

Zeznania J. P. k. 922-923, k. 1-2

Zeznania P. B. k. 926v-929, 93-96, 99-101

Zeznania M. P. k. 932-933, 456-466

Zeznania Ł. P. k. 930-931, 283-284

Zeznania K. S. k. 929v-930

Zeznania K. Z. k. 933a-934

Protokół oględzin miejsca zdarzenia z dokumentacją fotograficzną k. 5-7 (odpis (k 8-10), 186a, 253-256

Protokół odtworzenia obrazu i dźwięku telefonu należącego do oskarżonego i pokrzywdzonej k. 657-660, k. 649-651

Zeznania A. K. k. 915v-916, 35-36 (odpis k. 172)

Protokół oględzin pojazdu O. (...) k. 12-15, 161-162, 163-165, 173-174, 175-183, 272-274, opinia co do stanu technicznego ww. pojazdu k. 321-324, protokół oględzin tłumika i dokumentacja fotograficzna k. 365-366, 452

Opinia z badań daktyloskopijnych zabezpieczonych na masce samochodu O. (...) k. 437-440

Karta dotycząca stwierdzenia zgonu k. 4a

pobiegli A. W., D. F., J. P. natomiast P. B. i R. G. podjechali samochodem należącym do B. . Widząc co się dzieje oskarżony odepchnął G. W., wsiadł do samochodu, włączył silnik i zaczął odjeżdżać. W tym czasie do samochodu dobiegł już A. W. i chciał oskarżonego zatrzymać chwytając za drzwi samochodu. Oskarżony ruszył samochodem i odjechał około 10 metrów. W tym momencie od swojej posesji w stronę samochodu szła R. W.. Oskarżony zahamował bezpośrednio przed nią. R. W. stanęła przodem, bezpośrednio przy samochodzie, położyła ręce na masce silnika i zaczęła uderzać w pokrywę silnika, następnie oparła się rękami o maskę w lewej przedniej części, coś mówiła. Oskarżony nie mówił, nie używał sygnału dźwiękowego, ruszył gwałtownie skręcając w lewo i odjechał. Pokrzywdzona znalazła się pod samochodem i oskarżony przejechał po jej ciele urywając fragment rury wydechowej. M. P. wybiegł z domu słysząc krzyki, że przejechano człowieka i widział odjeżdżającego oskarżonego.

R. W. leżała na drodze i jeszcze żyła. D. F. rozmawiał z nią, ale po chwili przestała oddychać. Nadjechała policja, następnie

Protokół oględzin i sekcji zwłok i dokumentacja fotograficzna k. 140-147, 262-266, protokoły pobrania krwi, sprawozdanie z badań k. 467-471,

Protokoły badania stanu trzeźwości świadków k. 18-34

Sprawozdanie z badań chemiczno toksykologicznych dotyczące oskarżonego k. 381-382, protokoły pobrania krwi k. 383-385

Opinia sadowo-psychiatryczno-psychologiczna k. 604-615, ustna opinia biegłych k. 990-992, Pismo Zespołu ds. Orzekania Niepełnosprawności dotyczące oskarżonego k. 388-390, pismo ZUS wraz z orzeczeniami k. 568a-573, załącznik nr 1

Odpis wyroku k. 589

Dane o karalności k. 472-474, wywiad środowiskowy k. 287-288

wezwane już pogotowie.
Stwierdzono zgon R. W..

O godzinie 18:23 oskarżony z swojego telefonu o numerze 783 572 228 na nr telefonu R. w.. Połączenie odebrała B. B. (1), która powiedziała do oskarżonego, coś ty zrobił. Oskarżony rozłączył się . O 18:42:26 oskarżony na nr telefonu pokrzywdzonej napisał sms (...). Po tym zdarzeniu oskarżony pojechał do kuzyna A. K. z prośbą o naprawę układu wydechowego swojego samochodu.

W wyniku sekcji zwłok stwierdzono u pokrzywdzonej liczne ślady obrażeń zewnętrznych i wewnętrznych m.in. otwarte złamanie kości prawej udowej i patologiczną ruchomość w obu stawach ramiennobarkowych, złamania żeber po stronie prawej i lewej, złamania obojczyka prawego w okolicy przyczepu barkowego, wieloodłamowego złamania miednicy z podbiegnięciami krwawymi w mięśniach biodrowo-łędźwiowych, obrzęku mózgu , które stanowiły ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, które skutkowały następnie jej zgonem.

Badanie próbki krwi pobranej od oskarżonej wykazało, że w czasie zdarzenia była nietrzeźwa-1,8 promila alkoholu etylowego, w próbce ciała szklatego 2,2 promila alkoholu.

W samochodzie oskarżonego stwierdzono uszkodzenia m.in. brak końcówki układu wydechowego. Na masce silnika stwierdzono ślady dłoni pokrzywdzonej (także linii papilarnych)

Na miejscu zdarzenia badaniom stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu poddano G. W. (0, 69 promila alkoholu), A. W. (0, 63 promila alkoholu), D. (1,07 promila alkoholu), J. P.(0,0 promila alkoholu), P. B. (0,95 promila alkoholu), R. G. (1,11 promila alkoholu).

Oskarżony w chwili zdarzenia był trzeźwy.

Oskarżony został poddany badaniom psychiatrycznym i psychologicznym, zwłaszcza, że przed zdarzeniem leczył się w poradniach neurologicznej i zdrowia psychicznego bowiem w 2000 roku , na skutek wypadku motocyklowego, doznał urazu czaszkowo-mózgowego.

Biegli nie stwierdzili u oskarżonego choroby psychicznej, upośledzenia

<p>umysłowego, stwierdzili organiczne zaburzenia osobowości, Oskarżony tempore criminis miał ograniczoną poczytalność w stopniu nieznacznym, nie zachodzą warunki określone w przepisie art. 31 § 1 i 2 kk. Oskarżony w miejscu zamieszkania ma opinię osoby niekonfliktowej, ostatnio nie pozostawał w zainteresowaniu policji. W przeszłości miał złe relacje z rodzicami i w związku z tym był skazany za przestępstwo z art. 157 § 2 kk na karę ograniczenia wolności w 2018 roku. Obecnie relacje z rodzicami poprawiły się. Oskarżony został zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i w 2018 roku ustalono, że jest całkowicie niezdolny do pracy do dnia 30 czerwca 2021 roku.</p>			
<p><i>o.1. Fakty uznane za nieudowodnione</i></p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>T. Ś.</p>	<p>Pkt 1 wyroku (przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 1 i § 3 kk)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

Brak świadomości oskarżonego, że przejeżdża po R. W. i , że ona chce go „wrobić”.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego j.w. Nielogiczne i z doświadczenia życiowego mało prawdopodobne.		
2. OCena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. Ś.</p> <p>Zeznania B. B. (1)</p> <p>Zeznania A. W.</p> <p>Zeznania A. K.</p> <p>Zeznania G. W.</p> <p>Zeznania R. G.</p> <p>Zeznania D. F.</p> <p>Zeznania J. P.</p> <p>Zeznania P. B.</p> <p>Zeznania K. S.</p> <p>Zeznania Ł. P.</p> <p>Zeznania M. P.</p> <p>Zeznania K. Z.</p> <p>Opinie biegłych psychiatrów i biegłego psychologa M. K.</p> <p>Rzeczowy materiał dowodowy ujawniony na rozprawie, w tym pozostałe opinie biegłych</p>	<p>Oskarżony szczerze i logicznie wyjaśnia na okoliczność znajomości z R. W. i konfliktu z jej synami oraz przebieg zdarzenia (z wyłączeniem faktów jak w 1.2). Wyjaśnienia oskarżonego są konsekwentne , zbieżne z zeznaniami świadków i rzeczowym materiałem dowodowym.</p> <p>Zeznania świadka są konsekwentne i przedstawia ona zdarzenie z perspektywy tego co widziała i słyszała. Jej zeznania są zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonego i zeznaniami świadków wskazanych przy stanie faktycznym. Są wiarygodne.</p> <p>Zeznania świadka są wiarygodne co do samego zdarzenia bowiem spójne z dowodami będącymi podstawą ustalenia stanu faktycznego. Świadek jedynie próbuje negocjować</p>	

swoje nieporozumienia z oskarżonym aczkolwiek nie neguje faktu, że nie podobał mu się związek matki z oskarżonym.

Zeznania świadka są wiarygodne i nie były kwestionowane.

Zeznania świadka co do przebiegu zdarzenia są wiarygodne aczkolwiek świadek umniejsza swoją rolę w zakresie momentu kiedy dojechał do samochodu oskarżonego i zamiarów dla których udał się do oskarżonego. Jednak jego zeznania, że szarpali się z oskarżonym i co do dalszego przebiegu zajścia są zbieżne z ustaleniami stanu faktycznego i należy dać im wiarę. Nie neguje on także negatywnego stosunku do oskarżonego co jest bezsporne.

Sąd dał wiarę tym zeznaniom bowiem są zbieżne z zeznaniami świadków, które stanowiły podstawę ustalenia stanu faktycznego. Świadek wprawdzie próbuje przedstawić oskarżonego jako osobę, która miała napuszczać na niego jakichś ludzi ale jest to mało wiarygodne, aby tak było. Świadek miał spotykać się z R. W. wcześniej i okoliczności te w tym postępowaniu nie są istotne.

Zeznania świadka są wiarygodne. Są zbieżne z zeznaniami innych

świadków , których zeznania stanowiły podstawę ustalenia faktów. Nie ulega wątpliwości, że świadek był nietrzeźwy ale w istotnych elementach jego zeznania są konsekwentne.

Zeznania te sąd uznał jako wiarygodne, są konsekwentne i zbieżne z zeznaniami pozostałych świadków zdarzenia.

Co do przebiegu zdarzenia zeznania świadka są spójne z zeznaniami pozostałych świadków. Świadek jedynie usiłuje nie znaleźć się w sytuacji odpowiedzialności za jazdę pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości i stąd wynikają nieścisłości w jaki sposób znalazł się na miejscu zdarzenia. Co do meritum te zeznania są wiarygodne.

Jako funkcjonariusze policji opisali obiektywnie przebieg zdarzeń po przybyciu na miejsce zdarzenia

Zeznania świadka są wiarygodne , opisał fakty tak jak je zaobserwował i nie ma podstaw do ich kwestionowania.

W kontekście wyjaśnień oskarżonego i jego zgłoszenia telefonicznego sąd nie neguje tych zeznań.

Opinie te są jasne, pełne, nie zawierają

		<p>sprzeczności, są w pełni wiarygodne także poprzez swój profesjonalizm i obiektywizm.</p> <p>Nie był kwestionowany przez strony i jest w pełni obiektywny i wiarygodny, opinie jasne pełne, pozbawione sprzeczności i profesjonalne.</p>	
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>Zeznania J. J. (2) k. 905v-906</p> <p>Zeznania D. P. k. 906-906v</p> <p>Zeznania T. P. k. 920, 62-63</p> <p>Zeznania G. S. k. 931v, 344-345 oraz zeznania F. W. k. 990, 339-340</p> <p>Zeznania K. K. k. 931v-932, 462-463</p> <p>Zeznania Z. M. k. 933v, 518-519</p> <p>Zeznania J. Ś.</p>	<p>Świadek – matka pokrzywdzonej nie była bezpośrednim świadkiem zdarzenia, była wtedy w domu, a po informacji o zdarzeniu straciła przytomność.</p> <p>Świadek –siostra pokrzywdzonej nie była bezpośrednim świadkiem zdarzenia , była wtedy na podwórku swojej posesji.</p> <p>Nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia , przyszedł po niego funkcjonariusz policji po fakcie i dopiero wtedy wyszedł z domu.</p> <p>Świadkowie- ratownicy medyczni nie byli bezpośrednimi świadkami zdarzenia i skupiali się</p>	

		<p>na udzielaniu pomocy pokrzywdzonej.</p> <p>Świadek nie była bezpośrednim świadkiem zdarzenia i nie rozmawiała z oskarżonym tego dnia.</p> <p>W odniesieniu do meritum sprawy świadek nie wniósł istotnych okoliczności</p> <p>Zeznania świadka nie wniosły istotnych okoliczności do sprawy.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	Pkt 1 wyroku	T. Ś.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 1 kk ma charakter materialny. Sprawca ma swoim			

czynem spowodować
któryś z wymienionych w
przepisie uszczerbków na
zdrowiu. Musi zachodzić
ściśle powiązanie
przyczynowo-skutkowe
między zachowaniem
sprawcy a wywołanymi
skutkami. Zatem strona
przedmiotowa polega na
spowodowaniu skutku w
postaci określonego w
dyspozycji tego przepisu
uszczerbku na zdrowiu.
Strona podmiotowa tego
przestępstwa polega na
umyślności zarówno w
postaci zamiaru
bezpośredniego jak i
ewentualnego. Oskarżony
swoim działaniem
spowodował u R.
W. chorobę realnie
zagrożającą życiu tj. taką
chorobę, która może
w sposób rzeczywisty i
jednoznaczny
spowodować zagrożenia
dla życia ludzkiego.
Choroba realnie
zagrożająca życiu może
powstać nie tylko na
skutek niebezpiecznego
dla życia urazu , ale może
tez być wynikiem wielu
obrażeń, z których każde
indywidualnie powoduje
naruszenie narządu ciała
lub rozstrój zdrowia tylko
na okres 7 dni, a których
suma prowadzi do takiego
rezultatu (tak wyro
SA w Lublinie z dnia
2.06.1999r., I AKa 24/99,
OSA 2000, z. 6, poz. 28).
W tym zakresie oskarżony
działał z zamiarem
ewentualnym. Przepis art.
156 § 3 kk określa
typ kwalifikowany przez

następstwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu , gdzie znamieniem kwalifikującym jest śmierć człowieka. Tym co odróżnia przestępstwo z art. 156 § 3 kk od zabójstwa dokonanego w zamiarze ewentualnym jest strona podmiotowa czynu. Tym co je różni, w sytuacji, gdy sprawca ma świadomość możliwości nastąpienia skutku w postaci śmierci , to jego nastawienie psychiczne do tej możliwości (akceptacja lub jej brak) – tak wyrok SA we Wrocławiu z dnia 6.03.2014r., II A Ka 34/14, Lex nr 1451862. Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 156 § 3 kk polega na działaniu sprawcy powodującym skutek bliższy (ciężki uszczerbek na zdrowiu) i skutek dalszy, następstwo skutku (śmierć człowieka). Związek przyczynowy ma zachodzić między działaniem sprawcy, a owymi dwoma skutkami przestępnymi (wyrok SA w Lublinie z 15.06.1999r., II A Ka 79/99, OSA 1999, zeszyt nr 4, poz. 28). Przepis art. 156 § 3 kk opiera się na możliwości i powinności przewidywania skutku pomimo braku zamiaru jego wywołania (wyrok SA w Białymstoku z 20.10.2016r., II A Ka 140/16, Lex nr 2208312). Mamy tu do czynienia z nieumyślnością działania. Zamiar bezpośredni

polega na tym, że sprawca chce popełnić czyn zabroniony, przy czym chęć popełnienia tego czynu jest aktem woli, której zaistnienie jest uwarunkowane jego świadomością obejmującą okoliczności, które tworzą zespół znamion przedmiotowych czynu, w tym skutek jeżeli należy do znamion. Warunkiem przyjęcia, że sprawca działał z zamiarem ewentualnym jest ustalenie, że ma on świadomość, że podjęte działanie może wyczerpywać przedmiotowe znamiona ustawy karnej i akceptuje sytuację, w której czyn wyczerpuje przedmiotowe znamiona przestępstwa w postaci aktu woli polegającej na godzeniu się z góry z takim stanem rzeczy. Z kolei przepis art. 156 § 3 kk opiera się na możliwości i powinności przewidywania skutku mimo braku zamiaru jego wywołania. Warunkiem prawnym przyjęcia nieumyślności jest brak zamiaru spowodowania śmierci, jednak jej nastąpienie należy wiązać z niezachowaniem wymaganej w danych okolicznościach ostrożności oraz przewidywaniem takiej możliwości lub możliwości takiego przewidzenia (art. 9 § 2 kk). W odniesieniu do oskarżonego należy bez wątpliwości przyjąć, że nie miał on zamiaru

zabójstwa pokrzywdzonej ani bezpośredniego, ani ewentualnego, nie miał również zamiaru bezpośredniego spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonej. Wskazuje na to fakt, że w dniu zdarzenia miał się z nią spotkać celem wyjazdu do L., nie byli skłóceni, wręcz mieli udać się na wspólny wyjazd. Umówili się w pewnym oddaleniu od domu, żeby uniknąć konfliktu z synami. Oskarżony bezpośrednio przed zdarzeniem był wystraszony szarpaniną z synem pokrzywdzonej, a wcześniej dzwonił na policję zgłaszając, że obawia się synów pokrzywdzonej i biegnących w jego kierunku synów i będących z nimi mężczyzn. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony uciekał i w tym momencie pojawiła się pokrzywdzona, która oparła się o pokrywę silnika i uderzała w nią. Będąc w strachu oskarżony ruszył gwałtownie samochodem uderzając w pokrzywdzoną w przednią, lewa część ciała. To wskazuje na zamiar ewentualny spowodowania ciężkiego uszczerbku u pokrzywdzonej bowiem najeżdżając na nią samochodem godził się na to, że spowoduje u niej ciężki uszczerbek na zdrowiu bowiem

masa ciała ludzkiego i masa gwałtownie ruszającego pojazdu jest nieporównywalna, ponadto oskarżony najechał na przednią część ciała pokrzywdzonej, przejechał po niej nie zatrzymując się. Oskarżony zatem nie przewidując możliwości popełnienia tego czynu na niego się godził. Oskarżony miał świadomość, że podjęte działanie może spowodować ciężki uszczerbek na zdrowiu pokrzywdzonej i godził się z góry z takim zamiarem. Powinien także przewidywać skutek jakie może spowodować jego działanie bo taką sytuację może ocenić każdy człowiek. W ocenie sądu zachodzi związek przyczynowo- skutkowy między działaniem oskarżonego a spowodowaniem u niej ciężkiego uszczerbku na zdrowiu i następnie jej śmiercią. O braku zamiaru zabójstwa i zamiaru bezpośredniego przy spowodowania ciężkich obrażeń ciała świadczy także to, że oskarżony po zdarzeniu dzwonił do pokrzywdzonej, wysłał także sms, że koniec z ich znajomością. To świadczy o tym, że nie brał pod uwagę zabójstwa pokrzywdzonej. Nie ulega wątpliwości, że zbieg zdarzeń, a przede wszystkim zachowanie

się synów pokrzywdzonej oraz pojawienie się większej grupy mężczyzn spowodowały zaistniałą sytuację, której oskarżony nie planował, a później czuł się zagrożony. Oskarżony nie miał żadnych motywów by pozbawiać życia pokrzywdzonej, miał do niej pozytywny stosunek i całość zdarzenia była efektem zaistnienia tej nagłej sytuacji. Oskarżony nie zamierzał w sposób świadomy, w zamiarze bezpośrednim spowodować ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonej bowiem nic na to nie wskazuje, ani sytuacje przed , ani po zdarzeniu.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. Ś.	Pkt 1	Pkt 1	Przy wymiarze kary 8 lat pozbawienia wolności sąd uwzględnił jako okoliczności obciążające sposób działania oskarżonego oraz uprzednią karalność. Jako okoliczności łagodzące sąd przyjął niewątpliwe przyczynienie się do tego zdarzenia synów pokrzywdzonej, ich postawę, która wywołała całe zdarzenie. Wytworzyli sytuację, że oskarżony podjął takie działania ponieważ obawiał się pobicia. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony dzwoniąc na policję wyrażał swoje obawy co do tych osób, zwłaszcza, że wcześniej dochodziło do konfliktów z nimi. Jako okoliczności łagodzące sąd przyjął także fakt, że zachowanie się pokrzywdzonej będącej w stanie nietrzeźwości

			<p>było nieracjonalne co w powiązaniu z pojawieniem się wcześniej nietrzeźwych synów oraz innych osób (większość nietrzeźwych) wytworzyło tragiczną w skutkach sytuację. Jako okoliczności łagodzące sąd przyjął także stan zdrowia oskarżonego rzutuający na jego zachowanie, pozytywną opinię środowiskową. W ocenie sądu tak wymierzona kara spełni swoje funkcje w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej i odpowiada dyrektywom wymiaru kary. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony mimo w/w okoliczności łagodzących ugodził w dobro prawne podlegające najwyższej ochronie tj. w życie człowieka.</p>
5.	<i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. Ś.	Pkt 2, 3	Pkt 2,3	Sąd nakazał zwrócić dowody rzeczowe osobom uprawnionym bowiem stały się zbędne dla postępowania. Sąd uznając, że przypisano oskarżonemu popełnienie przestępstwa z art. 156 § 1 pkt 1 i § 3 kk w zamiarze ewentualnym nakazał zwrócić mu należący do niego pojazd marki O. (...) uznając, że

		<p>orzeczenie przepadku nie jest konieczne, ani celowe.</p> <p>Na podstawie art. 63 § 1 kk orzeczono o zaliczeniu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.</p>
1.6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Sąd nie zastosował, mimo, że rozważał, zastosowanie przepisu art. 148 § 4 kk bowiem okoliczności usprawiedliwiające wzburzenie powinny istnieć poza sprawcą, występować w zjawiskach zewnętrznych, na które silna reakcja afektywna i podjęte pod jej wpływem działanie jest reakcją niewspółmierną do wywołującej ją przyczyny. Nie każdy afekt, tylko taki, który powstał w wyniku szczególnej sytuacji motywacyjnej, i to</p>		

takiej, która uzasadnia jego powstanie, a tym samym w pewnym stopniu „usprawiedliwia” działanie sprawcy, przy czym usprawiedliwienie musi mieć charakter obiektywny. Za taką okolicznością nie może przemawiać działanie nagłe (wyrok SA we Wrocławiu z 10.05.2019r., II AKa 104/19, Lex nr 2686519). Silne wzburzenie jest pojęciem prawnym ale jednak biegli z zakresu psychiatrii i psychologii mogą być pomocni dla rozstrzygnięcia tej kwestii bowiem silne wzburzenie występuje w sferze przeżyć psychicznych sprawcy. W ocenie sadu z opinii biegłych psychiatrów i opinii psychologicznej nie wynika, aby miało miejsce silne wzburzenie w rozumieniu w/w przepisu w przypadku oskarżonego. Oskarżony wiedział, że ma konflikt z synami pokrzywdzonej, wiedział, że będzie niekorzystna dla niego sytuacja bo dzwonił na policję. Mimo tego pozostał wiedząc, że może być zagrożony. Z opinii biegłego psychologa wynika jasno, że nie można mówić o górowaniu emocji i sfery popędowej nad intelektem. Biegli wykluczyli hipotezę silnego wzburzenia i sąd analizując całokształt okoliczności podzielił argumentację biegłych.

Sąd rozważał także możliwość zastosowania przepisu art. 25 kk. Analizując okoliczności sprawy sąd uznał, że nie zachodzi żaden z przypadków przewidzianych w tym przepisie bowiem oskarżony już był w samochodzie, odjeżdżał z miejsca zdarzenia, a pokrzywdzona nie była napastnikiem w momencie najechania na nią. Oskarżony, mimo obaw, wcześniej szarpał się z synem pokrzywdzonej wiedząc, że biegna inne osoby i nie wiadomo jak potoczy się sytuacja. W momencie najechania na pokrzywdzoną nie odpierał już bezpośredniego, bezprawnego zamachu.

7. *Koszty procesu*

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

Pkt 4,5

Oskarżony nie ma nikogo na utrzymaniu, posiada rentę socjalną oraz dorabiał dorywczo co pozwala mu uiścić zasądzone koszty procesu (art. 627 kpk). O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w myśl przepisu art. 627 kpk oraz na podstawie 11 ust.2 pkt 5, ust. 7, § 17 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności

	adwokackie (Dz.U.poz. 1800 ze zm.).	
6. 1Podpis		
Karol Skocki Anna Klimas		